

Suriye Türkiye Abd Rusya

– Gürçan Onat · 08 Kasım 2019

Tam anlamıyla bir bilmece mi? Batak mı? Yoksa devam etmekte olan bir satranç oyunu mu?

Şahsen ben bilmece gibi tahmin edilmesi zor, bir miktar batağa benzeyen ama gerçek anlamda bir satranç oyunu olarak görmeyi daha münasip buluyorum.

Suriye toprakları üzerinde Türkiye, ABD ve Rusya tarafından kıran kırana satranç hamleleri sergilenmeye devam ediliyor.

Rejim ile Muhalefeti nereye koymamız gerekiyor? Aslında her ikisi de olayın mağdur tarafları diyebiliriz. Çünkü toprakların yerli halkı, yani sahipleri onlar. Üstelik yerlerinden, yurtlarından edilen ve perişan hale getirilen de onlar. Her ne kadar ta en başlara gidip, kardeşim; Eset de babası gibi halkına zulüm etmeseydi, o zamanlar kendisine yapılan nasihatleri dinleseydi bu hal başına gelmezdi, demeye hakkımız olsa da, olmuş ile bitmiş konuşmanın faydası olmayacağı için biz bundan sonrasını tahmin etmeye çalışalım.

PKK, YPG/PYD ve DEAŞ'ı nereye koymamız icap ediyor? Onlar fırsattan istifade, kargaşadan yararlanmak isteyen ve üretilmiş ve beslenmekte olan terör şirketleri diyebiliriz.

AB, BM, NATO ve Arap Birliğini oluşturan 22 Arap Devlet Başkanlarını nereye oturtmamız gerekiyor? Bunları, kiminle ve nerede menfaatleri varsa bu menfaatleri doğrultusunda tavır sergileyen detaylarlar olarak kabul edebiliriz.

Bölgede en çok sıkıntıyı, dağıtılmış ve perişan edilmiş olan Suriye devleti ve Suriye halkından sonra ikinci derecede biz çekiyorduk. Hala da çekmeye devam ediyoruz.

Yıllarca diplomatik gayretlerimize ve uluslararası platformlardaki temaslarımıza rağmen müspet bir netice alamadığımız gibi, durum gittikçe daha vahim seyirler izleme emarelerini de göstermeye başlamıştı. Bu nedenle artık daha fazla tahammül etmeyerek, Barış Pınarı hareketini gerçekleştirdik ki bunu yaparken de uluslararası anlaşmalara ve diplomatik teamüllere uygun olarak yaptık. Bu nedenle hiç bir Ülkeden başlarda gık sesi duymadığımız halde, ilerleyen aşamalarda bizim olağanüstü başarımız nedeniyle hemen hoptlamaya başladıklarını gözlemledik. Neredeyse bütün dünya, birkaç istisna dışında bildik tavırlarını sergilemeye başladılar. İlk uygulama ABD'den geldi; en yetkili makam sahipleri özel yetkilerle görevlendirilerek Ankara'ya uçtular. Ve ilk mutabakat imzalandı. Lakin bu mutabakat da uluslararası alanda bizim başarımız olarak kabul edildi. Hemen arkadan, geri planda kalmak istemeyen Rusya hamlesini yaptı ve Başkanlar seviyesinde ikinci mutabakatı gördük. Elbette bu da bizim diplomatik başarımızdı. Artık eskiden olduğu gibi sahada galip gelip, masada mağlup olan Türkiye yoktu! Bitti mi? Hayır, daha yeni başlıyoruz, diyebilirim.

Suriye tamamen teröristlerden temizlenmeden, yurt dışına çıkmak zorunda kalan bütün Suriyeliler memleketlerine dönmeden ve Ülkede herkesin huzur içinde yaşayacağı bir ortam oluşturulmadan bu iş bitmez ve bitmeyecek!

Buraya kadar, bütün bilinenleri en kısa haliyle özetledik. Asıl mesele şimdi bundan sonra olacakları konuşmak, yazmak ya da tahmin edebilmek.

Sahadaki aktörlere bakalım:

Birincisi, petrol derdine düşmüş, İsrail'in menfaatlerinin takipçisi konumunda, beslediği terör örgütleriyle dünyada operasyonlar planlayan ve bu huyundan hiç vazgeçecek gibi görünmeyen süper güç ABD.

İkincisi, öteden beri sıcak denizlere inme fırsatını nihayet yakalamış olan ve asla bu hayalini terk etmek istemeyen süper güçlerden biri Rusya.

Üçüncüsü, terörden en çok etkilenen ve komşu olarak, komşu ülkede ve kendi ülkesinde huzurdan başka hiçbir şey istemeyen Türkiye. Başrol bu üç aktördedir!

Yardımcı rollere bakarsak;

Birincisi, bölgede sürekli entrikalar çeviren ve Şii yayılcılığını hiç terk etmeyen, bu nedenle de Eset ile sıkı fıkı olan İran.

İkincisi, kendi topraklarında yüzde yirmilik mevcuduyla halkına çok büyük zulümler ve katliamlar yapan ve demokrasiye geçilirse sittin sene iktidar yüzü göremeyeceğini bilen ve eski yaptığı zulümlerin hesabının kendilerinden sorulmasından korkan zalim Eset rejimi.

Üçüncüsü, çok uzun yıllar zulüm ve baskı altında yaşamış, bir daha asla eski günlerine dönmek istemeyen, ülke nüfusunun yüzde seksen çoğunluğun sahip olan muhalefet. Yardımcı aktörler bu üçü.

Şimdi bir de, bunlar ne alaka diyebileceğimiz ama başrol ve yardımcı roldekilerin alet ve avadanlıkları olan sahadaki taşeronlara bakalım: PKK, PYD/YPG ve DEAŞ.

Güya bölgede bu teröristlerle mücadele ediliyor ama tabii aslında öyle değil, başrol oyuncular kendi köşelerini tutmak adına bunları piyon olarak sürüyorlar. Bazen yem olarak veriyorlar, bazen ikinci, üçüncü veya nihai hamlesini yapabilmek için kullanıyorlar.

Biz kime nasıl güveneceğiz? ABD tilkisi ile mi, Rus ayısı ile mi iş tutacağız?

Tabii ki ikisi de değil, biz kendi planımızı kendimiz, sadece Rabbimize güvenerek yapacak ve uygulayacağız.

ABD önce çıkıyorum dedi, nitekim çıkma görüntüleri servis edildi, sonra tekrar girerek, petrol bölgelerini tuttu ve bu bölgelerde yine taşeronu PKK, PYD/YPG'yi elinde tutmaya devam ediyor.

Rusya sessiz ve derinden gidiyor, bizimle bir taraftan devriye atarken, bir taraftan rejim ile operasyonlar tezgahlıyor.

ABD ile Rusya'nın ilerleyen zaman içerisinde, aralarında anlaşarak, bizi ofsayte düşürme imkan ve ihtimalleri var mıdır? Evet bu seçenek her zaman için söz konusu olabilir. Bu nedenle biz her iki müttefik ve fakat aynı zamanda hasmımız olan bu iki ülkeyi Abdülhamit han siyaseti ile idare etmek zorunluluğunda olduğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız.

Dünya kamu oyunda düzeltmemiz gereken çok önemli bir dezenformasyon ve algı operasyonu var ki bu basit bir hadise değildir; ABD'nin sürekli olarak PKK, PYD/YPG'den Kürtler diye bahsedip, bizi Kürtlerle savaşıyor algısını oluşturması, biz hiçbir zaman Kürtlerle savaşmadık ve PKK, PYD/YPG hiçbir zaman Kürtlerin temsilcisi olmadı! Şunu da unutmayalım, Rusya hala PKK'yı terörist olarak kabul etmedi ve kendi ülkesindeki bürolarını kapatmadı. Biz ne gerekiyorsa yapıp, ABD'nin PYD/YPG'yi de terörist olarak, Rusya'nın da her üçünü (ki aslında bunlar tekdir) terörist olarak kabul etmesini sağlamalıyız.

İkinci önemli husus, evet hemen sınırimızda 32 km derinlikte terörden arındırılmış, güvenlik koridoru oluşturmayı başardık, artık bunu kimsenin değiştirmeye gücü yetmez, ancak 32 km.den sonrasını da, ta

rejim güçlerinin olduğu sınıra kadar, ikinci aşama olarak temizlemek zorundayız. Suriye'de kuzeyde muhalefet, güneyde rejim güçleri kalmalı, başka hiçbir mikrop ve virüs kalmamalıdır. Dolayısıyla ABD tamamen çekilmelidir. Bunda sonra da rejim ile muhalefet arasında başlamış olan anayasa çalışmalarını hayırlısı ile tamamlayabilmelerini sağlamalıyız. Ülkeye huzur geldikten sonra ise, güçlü hükümetler devri başlayınca Rusya bölgeden evine gönderilecektir.

Dünyada hala eski borularını öttürmek isteyenlere karşı bizim elimizi güçlendirecek kartlarımız yok değil aslında. Ama biz henüz bu karta yeltenmedik. Ben de diyorum ki; artık zamanıdır. Bu çok önemli ve elzem olan husus; Türk ve İslam Ülkeleridir.

Artık Türk devletleri ve halkı Müslüman olan devletlerle hususi görüşmeler, birliktelik arayışları ve platformlar oluşturma zamanıdır. Şahsi kanaatimdir ki hiç çaresi yok, zaman bizi mecburi olarak, İttihadı İslam'ın teşkiline sürükleyecektir. Erken kalkan yol alır.

Biz gayretimizi gösterelim, tevfiğ Allah'tandır.